UNITED STATES
HOLOCAUST
MEMORIAL
MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Rare Book Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and other intellectual property rights associated with the materials in its collection and makes good faith efforts to locate copyright owners. According to the Library's knowledge, the Library may make this title publicly available for reasons including but not limited to: the title is in the public domain or the title is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

29 го

СВОБОДА НАРОДАМ

СВОБОДА ЛЮДИНІ!

ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ!

ДЕКЛЯРАЦІЯ

ПРОВОДУ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ В ЕВРОПІ

/ Передрук краєвого видання/
1945 р.

ПЕРЕВИЧАВ
ПРОВІД З.Ч. ОУН.

Д Е К Л Я Р А Ц І Я

ПРОВОДУ
ПРОВОДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ
після закінчення другої світової війни в Европі.

З нагоди розвалу ганебної пам"яті німецького імперіялізму та у зв"язку з закінченням другої імперіялістичної війни в Европі, що замикає окремий період в історії, а далі у зв"язку з існуючою дійсністю на українських землях, що позначається збройною боротьбою народніх мас жорстокої большевицької окупації, як теж у зв"язку з зарисованням нової констеляції на міжнародньому терені, що проявляє симптоми чергової третьої світової війни, - Провід Організації Українських Націоналістів /ОУН/ після аналізи міжнародного й внутрішнього становища українського народу та в повній свідомости серіозности становища, в якому опинився український народ, і в свідомості історичної відповідальности, яку бере на себе, видає оцю свою декларацію.

I.
НАШІ ІДЕЙНО-ПОЛІТИЧНІ ОСНОВИ.

У вогні нашої /ОУН/ шіснадцятирічної визвольно-революційної боротьби оформилися й утвердилися зокрема в другій світовій війні вартості, що для українського народу стали єдино незажитними правдами. Ос

Основні з них це:

1. І д е я у к р а ї н с ь к о ї с а м о с т і й н о ї с о б о р н о ї д е р ж а в и, що є точно в значеним поняттям і не може бути відмінена жодними "совєтськими Українами" чи іншого роду експовитурами чужого імперіялізму.

2. У к р а ї н с ь к а н а ц і я, що є вихідною всіх чинностей і кінцевою всіх змагань. Всі намагання поставити український народ у підрядне становище щодо таких понять як кляса, раса чи союз народів, у наслідку ведуть до імперіялістичного поневолення.

3. П о л і т и ч н а і в і й с ь к о в а р е в о л ю ц і й н а о р г а н і з а ц і я, що у визвольний період творить хребет народу і його провід. Без такої сили опертої на народі і ним визнаваної, годі говорити про національну й політичну зрілість нації та вірити в успішність її змагань до власної незалежности.

Суть це в назві організації, більш чи менш приємливій для широкого світу, а в змісті, що його організована українська суспільність визнає, а визвольно-революційний провід реалізує. Український визвольно-революційний рух не був і не є тотожним поняттям з італійським фашизмом чи німецьким націонал-соціялізмом, бо в теорії і в практиці поставив себе в становище противника тих доктрин.

4. Незалежна політика і орієнтація на власні сили. Бездержавному народові в боротьбі за волю можна, а часто і треба мати союзників, але ніколи - імперіялістичних опікунів. Політична група, яка узалежнює свою визвольну тактику від політики чужої держави, стає шкідливою для національно-визвольної справи.

5. Революційна стратегія й тактика визвольної боротьби, що одна дотепер виправдала себе в українській дійсності. Усі намагання українських партійних чинників мирно-легально-опортуністичним шляхом реалізувати визвольну концепцію покінчилися повною невдачею. Революційний табір хоч не здобув ще держави, то своїми цілями й осягами видимо наближив день її повстання і сьогодні консеквентно реалізує обраний плян.

6. Прогресивна програма, що синтезує всі здорові соціяльні надбання минулого й сучасного та сміло накреслює органічні для народу напрямні в побудові нового змісту державного життя та нового безклясового суспільства.

7. Спільний фронт поневолених народів проти російсько-большевицького імперіялізму як єдино реальний міжнародний чинник і союзник у визвольній боротьбі українського народу.

8. Міждержавна система, що включатиме вільні самостійні держави всіх народів без окремої супремації великих держав над малими.

II.

НАСЛІДКИ ДРУГОЇ ІМПЕРІЯЛІСТИЧНОЇ ВІЙНИ

1. Війна, що вибухла у вересні 1939 р. і тривала до травня 1945 р., велася, по суті, між Англією й Німеччиною за володіння над частиною світу. Війну цю Англія виграла. Тим часом на европейському побойовищі заіснували умови, які ставлять під знак запитання виграш Англії. На місце імперіялістичної Німеччини прийшла друга европейська /і азійська/ імперіялістична суперниця, тим більш грізна й небезпечна, що овіяна легендою перемоги над гітлеризмом і з експортовим ідейно-політичним багажем, що знаходить покупця також на внутрішніх ринках англійської імперії. Це є нова, відроджена большевицька Росія, що на

руїні Німеччини успішно капіталізує свою перемогу. Для Англії, таким чином, війна не закінчена, і перед нею на всю широчінь стає питання третьої европейської війни.

2. В цій війні у площині ідейно-політичній Англія протиставила німецькому тоталізмові формально свою демократію і імя тої демократії закликала ввесь світ до боротьби з Гітлером. До неї приєдналися США і другі народи, що в знаній атлянтійській карті визначили свої цілі в війні. Задля перемоги тієї демократії Англія, а за нею США всіми засобами допомогли відродитися большевицькій Росії і тим на ділі довели до перемоги в Европі большевицької демократії, що є, по суті, російським імперіялістичним тоталізмом, який є більш реакційним і небезпечним від німецького, бо хитро маскується кличами з демократичного арсеналу. Перед Англією і сьогодні стоїть завдання консеквентно перевести інтерпретацію самого поняття демократії, а в дальшому відбольшевизовувати Европу, що означає збройно зударитися з СССР.

3. Англія а за нею і США стали в цій війні в обороні своїх інтересів, збройно протиставляючись намаганням Гітлера творити паневропейську систему т.зв. "Нової Европи" від гегемонії Берліна. Сьогодні Сталін ліквідує впливи Англії й США в поодиноких европейських народах і на ділі підготовляє створення европейського союзу Совєтських республік під такою на - хабною, як і в Гітлера, гегемонією Москви. І так, як у Гітлера були Квіслінг, Гаха, Ляваль і другі і в Сталіна є Тіто, Гроза, Осубка і інші. Різниця лише в назві а не в суті.

4. Війна з німецьким мілітаризмом хоча й довела до його знищення, створила основи для росту й завершення російсь - кого мілітаризму. В протилежність до першої імперіялістичної війни, коли говорилось про озброєння чи про зменшення озбро - єнь, тепер роздувається до небувалих розмірів культ військової сили і далі будується велитенські, по зуби озброєні армії. Таким чином намагання виелімінувати війну з засобів полагоджування міжнародніх конфліктів є порожнім звуком, бо кожний імперіялізм ставши на рейки воєнної надпродукції, прямує в консеквенції во воєнного виладування.

5. Творення міжнародньої організації /Об"єднаних Націй/ не розв"язує в позитивному дусі життєвої справи народів, тому, що основи на яких базується ця організація є в самому корені нездоровий. Віддання сталої керми організаціїї в руки на ділі трьох великодержав і ушитивнення її рішень способом голосування, що виключає захитання інтересів котроїсь із трьох великодержав є [illegible] з метою експлуатувати і асимілювати малі народи, що знаходяться в сфері іхніх впливів. Ми й на хвилину не сумніваємося, що ця організація ролі, яку вона собі декляративно ставить не сповнить.

6. З усього, що зараз діється на міжнародньому терені, виходить, що багато основних політичних проблем залишилося ще нерозв"язаними в цій війні. Великі ідеї стали крамничним товаром на світових базарах, а на засобах німецького терору і поневолення змінено лише вивіски. Це ще раз доказує, що людство прямує до нової війни, може ще більш жорстокої, як досі.

III.

ІМПЕРІЯЛІСТИЧНЕ ОБЛИЧЧЯ СССР.

1. Найбільш виразно окресленою імперіялістичною державою в світі є нині большевицька Росія. Під плащиком "будови соціялізму в одній країні" наступило насильне цементування населення народів СССР в напрямі творення російської нації шляхом впровадження однієї мови, культури, патріотизму, месіянізму та економічного життя. Тим то сьогодні большевизм - це, справді, оновлений російський націоналізм з усіма хворобливими імперіялістичними ознаками.

2. Щодо зовнішнього світу російсько-большевицький імперіялізм виявляється:

а/ в однобічній анексії чужих земель /терени Фінляндії, балтійські держави і другі землі=/ за історичними і стратегічними принципами;

б/ в большевицькій "демократизації" т.зв. "визволених" червоною армією европейських країн, що є на ділі підготовкою до включення їх як чергових союзних республік до московської метрополії;

в/ у вмішуванні в чужі внутрішні справи шляхом організації комінтернівських профспілок і "товариств дружби з СССР", що є, власне, творенням п"ятої колони в державах, що тяготіють до центрів конкуруючих великодержав, або й в середині самих великодержав;

г/ у видвигненні реакційних імперіялістичних ідей словянофільства й православя, щоб на базі словянського расизму і релігійного централізму залучувати культурно поодинокі країни до орбіти своїх впливів;

д/ в намаганні зайняти в міжнародній організації "Об"єднаних націй" стале керівне становище й системою голосування і кількістю голосів виелімінувати будь-яке неприємливе для себе рішення;

е/ в більш чи менш формальнім розподілі світу між великодержавами на окремі сфери впливів.

3. Союзом з Гітлером Сталін здобув три европейські держави /Литва, Латвія і Естонія/ та поширив територію СССР за рахунок трьох інших держав /Фінляндія, Польща, Румунія/. Союзом з Англією й США він здобув терени Німеччини й Австрії і міцно закріпив свої позиції в сімох европейських державах. Це видиме намагання територіяльно зростати говорить само за себе.

4. Конкретне намагання большевізувати всю Европу виявляється в підривно-диверсійній акції большевиків у Греції, Франції, Бельгії, Італії та других краях де вона проходить під кличами соціяльної перебудови у вигляді робітничих страйків, змін урядів, та використання для себе судів над воєнними злочинцями а також у відношенні до Еспанії, Португалії, і других невтральних країв, яких всіми можливими засобами намагається Москва викинути поза рямки організованого европейського життя.

5. Сьогоднішний СССР - це великий воєнний табір для якому все працює для побільшення воєнного потенціялу шляхом дальшої мілітаризації країни, озброєння, та виховування громадян у завойовницькому дусі.

IУ.

АНГЛІЙСЬКО-СОВЕТСЬКІ СУПЕРЕЧНОСТІ.

1. Англія завжди була проти найсильнішої держави в Европі. Після розвалу Німеччини захиталася рівновага сил в Европі і Росія виступила як безконкуренційна европейська потуга з усіми прикметами імперіялістичної держави.

2. Большевицька Росія реалізує у себе і виразно пропагує в світі свою соціяльно-економічну систему, що діяметрально протилежна і себе виключаюча щодо соціяльно-економічної системи Англії і взагалі на заході. Активізація комуністичних партій в европейських державах є грізною пересторогою для Англії.

3. Сталінська Росія кожну воєнну передишку використовує для грандіозних озброєнь і творення армії, тому, що терористичною і експлуатаційною системою большевицького тоталітаризму і диктатури приневолить двісті міліонів населення працювати для чергових воєнних пятирічок. Ані Англія, ані США, зі своєю толеранцією страйків, проблемою безробіття та ліберальною політикою у внутрішних справах не зможуть терпіти такого темпа озброєнь і швидше чи пізніше будуть змушені стати перед конечністю воєнного удару з СССР.

4. Болючими місцями Англійської імперії є в першій мірі, Середземне море й Індії. Сьогодні сталінська політика різними засобами добирається до Середземного Моря /Югославія, а зокрема питання Трієсту, Греція, Туреччина/ і до Індій/заява Молотова на конференції в Сан Франціско/.

5. З другого боку англійці на спілку з американцями дотепер зуміли максимально використати большевиків у поваленні свого німецького конкурента й системою позичок і воєнних доставок зброї, боєприпасів і харчів узалежнити Сталіна від себе.

6. Сьогодні англійці надіються, що присутність большевиків в Европі спричинить подвійний процес: а/ реакцію "визволених" европейських країн на большевицьку окупацію і б/ відбольшевизування совєтського громадянина внаслідок безпосередньої зустрічі з Европою.

7. Так само большевики не можуть відкладати на довше збройної розправи з буржуазно капіталістичними західними великодержавами, бо, по перше, доведений до межі нужди і безправя совєтський громадянин може відмовити послуху /революційна боротьба поневолених народів/, а по друге, большевики знають, що кожне закінчення війни в демократично-буржуазних країнах веде з собою господарську економічну крізу й є найкращим часом для розгортання соціяльних революцій, тобто добрим тлом для "визвольної місії Червоної Армії".

8. На сьогоднішний день формально ще існує між західними аліянтами і большевиками згода й дружба, хоч і тут уже пробиваються дрібні конфлікти /Польща, Аргентина, Трієст/, тому, що англо-американці ще думають над тим якби використати міліонову червоноармійську мужву в боротьбі з Японією або щоб не бути змушеними рівночасно воювати з СССР, а бити кожного по черзі.

9. Міжнародня організація "Об"єднаних націй" по суті є для Англії засобом майбутньої акції проти СССР,а для СССР - надією,що цей засіб стане трибуною його ідей проти буржуазно-капіталістичних великодержав.

10. Ми в питаннях соціяльно-економічних є як протибольшевицької системи так проти буржуазно-капіталістичної. В можливій війні західних аліянтів проти СССР ми заінтересовані остільки, оскільки вона несе ще один шанс поневоленим народам визволити ся від всякого імперіялізму.

У.

ФРОНТ ПОНЕВОЛЕНИХ І ЗАГРОЖЕНИХ НАРОДІВ.

1. Намагання большевиків побудувати соціяльно-справедливу і заможну країну робітників і селян закінчилися тим,що на ділі створено гнобительську систему державного капіталізму а робітників і селян поставлено в умови злиднів,експлуатацій і безправя. З метою вдержання в руках влади кремлівських вельмож почався в СССР процес творення нової панівної верстви,складеної зі сталінських наглядачів,орденоносців,комісарів,політруків а останньо і військової офіцерщини. Робітників насильно прикріплено до варстату праці й надмірними нормами,стахановщиною і соцзмаганнями в умовах жахливої життєвої нужди і політичного терору,експлуатується як невільників. Подібно діється і з колгоспним селянством,яке для здобуття шматка хліба виробляє панщизняні трудодні продовж цілого року і у наслідку голодує.

2. З усіх колись,в період революції,так дорогою ціною куплених ідей залишилося нічого. Основні демократичні права,як свобода слова,друку,асоціяцій,не існують. Всім рядить кремлівська верхівка за посередництвом монополії комуністичної партії творячи таким чином чистої форми партійну диктатуру.

3. Ідеї самовизначення і відокремлення народів у самостійних державах кремлівська верхівка замінила адміністративними т.зв"союзними республіками ",позбавляючи поодинокі народи всіх політичних прав. Всі останньо впроваджені новості як от творення камісаріяту оборони і зак.справ,служать лише ширмою для обдурення чужинців із зденаціоналізованих громадян.

4. Ставши раз на позицію "побудови соціялізму в одній країні",большевики цілком переключилися на рейки російського націоналізму і імперіялізму. За русскими або зрусифікованими імперіялістичними елементами забезпечено керівництво всіх вищих посад в партії,адміністрації,в війську,промисловості і других ділянках. На базі російської мови,російської культури, патріотизму,історії,расизму та месіянізму большевики намагаються створити з усіх народів і народностей,що замашкують сьогоднішний СССР чистої форми нову совєтську націю,що є,по суті нічим іншим,як російською нацією.

5. Розгнузданий сталінський імперіялізм під ширмою оборони батьківщини,"визволення",словянофільства і псевдореволюційної фразеології жене міліонові маси червоноармійського вояцтва до маяка світової революції з метою підбити найперше Европу,а згодом підбити цілий світ,густо зрошуючи кровю бійців і слізми

населення свій божевільний імперіялістичний шлях.

6. Перед народами СССР, поневоленими сталінською диктаторською кліковою стоїть на всю широчінь питання повалення реакційного проти-народнього режиму шляхом революційної збройної боротьби і створення самостійних національних держав побудованих за етнографічним принципом, та укладення міжнароднього порядку за принципами справедливої рівности і сусідської дружньої співпраці.

7. На найближчий період перед поневоленими народами СССР стоять слідуючі завдання:

а/ на кожному кроці розшифровувати імперіялістичну, реакційну і гнобительську суть сталінського режиму, а зокрема розкривати ролю компартій та привілеї панівної верстви;

б/ організувати революційно-підпільні клітини у всіх середовищах багатогранного життя СССР;

в/ фізично ліквідувати найбільш докучливих вислужників й агентів сталінських вельмож;

г/ саботувати всі інспіровані чи ініційовані партією і НКВД "добровільні" позики, поза нормові праці, стахановщину і соцзмагання;

д/ протидіяти всій агітаційно-політичній роботі, що її проводить компартія й уряд у робітничих, колгоспних і шкільних середовищах;

е/ творити центральні проводи революційно-визвольних організацій в рамках поодиноких національних середовищ;

є/ консолідуватися з другими подібними підпільно-революційними організаціями з метою творення одного фронту і здійснювання одної революційної стратегії й тактики;

ж/ за прикладом України і других народів розгортати збройну боротьбу з ненависними сталінськими паразитами в ім"я самооборони народу і проведення всесоюзної протисталінської революції.

8. Боротьба поневолених народів СССР проходитиме під революційними кличами:

- за знищення московсько-большевицького імперіялізму, що жене народи на чергові війни;
- за повалення диктатури сталінської партійної кліки;
- за зміну гнобительської сталінської системи і режиму;
- за повну демократизацію всього державного і суспільного життя;
- за встановлення національних урядів покликаних свобідною волею народів;
- за здійснення національно-політичного самовизначення і державного відокремлення;
- за створення справедливої міждержавної системи, що буде опиратися на правдивій дружбі і співпраці під кличем: "Воля народам і людині".

9. До поневолених народів СССР ми зачисляємо й російський народ. Імперіялістичні елементи російського народу, що пішли на службу Сталіна і його партійної кліки стали на ділі ворогами свого народу, тому що підтримують режим, що спричинив і спричинює багато горя самому російському народові, подібно тому, як імперіялістичні гітлерівські елементи німецького народу довели свій народ до трагічного занепаду. Таким чином, в

визвольній революційній боротьбі зі сталінсько-большевицьким російським імперіялізмом в одній ладі йдуть усі народи сьогоднішнього СССР без різниці національностей, віри й раси.

10. До фронту поневолених народів СССР долучується новий фронт загрожених народів Середньої й Південної Европи останньо "визволених" Червоною Армією з під німецької окупації. Перед тими народами на всю широчінь стоїть питання збройної революційної боротьби перед намаганнями Сталіна включити їх у склад СССР. З об"єднання цих двох фронтів повстане блок поневолених і загрожених народів, що внаслідку своїх революційних дій спричинить розвал союзної тюрми народів і створення вільного життя на руїнах сталінської тиранії.

11. Поневолені й загрожені народи і їх визвольно-революційна боротьба це один з найважливіших елементів в сьогоднішній ситуації. Завтра і в майбутньому їх значення буде зростати ще більше, щоб нарешті, перерішити світову систему в свою користь.

УІ.

СТАНОВИЩЕ НА УКРАЇНІ.

1. Сталінська-большевицька окупаційна політика на Україні виявляється в слідуючих напрямках:

а/ в політичному поневоленні українського народу, що в загальному зводиться до ліквідації української самостійної державности та ліквідації всяких самостійницьких змагань і спровадження українського питання до позему регіональної адміністративної округи Росії;

б/ в культурній асиміляції, цебто в намаганні найперше денаціоналізувати українство а потім зрусифікувати шляхом накинення українському народові російської мови, культури, патріотизму, традиціоналізму, расизму і месіянства з метою перевиховання народу і створення нової совєтської ментальности людини - робота: рабства

в/ в господарській експлуатації, яка виявляється в кольоніяльному становищі України у відношенні до московської метрополії у грабіжництві наземних і підземних багаств та в індивідуальній експлуатації працюючих низів України, через надмірну працю і нужденну зарплату;

г/ в поліційному терорі, що засобом збірної а зокрема родинної, офіціяльної відповідальности, переселеннями в пустині Сибіру і Казахстану, засланнями до північних концтаборів, тюрмами і розстрілами, а далі облавами на людей, шантажем, провокацією і донощицтвом придушує і паралізує намагання народу визволитися з під ненависного ярма.

2. У відповідь на жорстоку большевицьку окупацію український народ проводить визвольно-революційну боротьбу, яка виявляється:

а/ в підпільно-революційній політичній боротьбі зорганізованого національного активу з метою підготовки і проведення протибольшевицької національної революції;

б/ в збройно-революційній самооборонній акції українських повстанчих загонах, що силою своєї зброї охороняють населення перед терором енкаведівських опричників та паралізують намагання окупанта реалізувати свою окупаційну політику;

в/ в загальному опорі населення у зв"язку з насильним накидуванням большевицьких експлуатаційних та протинародніх

суспільно-державних планів, та експериментів;

г/ в солідарності, співдії, жертвенності, посвяті й героїзмі всіх суспільних верств у боротьбі з кривавим наїзником.

3. За українським народом 26 років боротьби з російсько-большевицьким окупантом. На тому героїчному шляху він поніс велитенські жертви в людях, а зокрема в керівних національно-політичних кадрах. Загинули з рук ворога вожді народу; люди науки, письменники й поети, загинули або пропали без вісти сотні тисяч найбільш національно свідомих земляків, померли голодовою смертю міліони селян, робітників і інтелігенції. Великий рахунок втрат жде свойого вирівнання.

4. Зокрема завзялися московсько-большевицькі окупанти терором знищити населення західних областей України. Немаючи змоги добратися зі своїми отруйними ідеями до народніх мас, вони наслали сюди тисячі своїх агентів, що методом найбільш кривавого терору почали навертати земляків на свою большевицьку віру. Та населення західних областей України не зломилося а чудово доказує свою національну й політичну зрілість. В нерівному змаганні хоч і платить велитенські жертви все ж переможно прямує до мети.

5. З українських політичних партій, що давніше діяли на українських землях не залишилася на полю бою жодна: вони або емігрували, або припинили свою діяльність, або включилися в один революційний фронт, що сьогодні, сконсолідований веде народ до перемоги.

VII.

УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

1. Намагання українського народу вийти як суверенний рівнорядний чинник на міжнародньому терені ввесь час паралізували імперіялістичні загарбники, а зокрема большевицька Росія, яка силою зруйнувала українську державну самостійність і зіпхнула Україну на становище кольонії.

Сьогодні на міжнародній конференції в Сан Франціско одноголосно признано за Україною право участи в міжнародньому житті і тим здемаскровано заходи Москви щодо України незалежно від того, що сьогодні большевики для своїх власних імперіялістичних користей /кількість голосів/ заризикували українським атутом. Та ми знаємо, що ці розраховання Москви провалятся.

Для нас факт залишається фактом: Україна є на міжнародньому терені незалежно від того, які безпосередні причини діяли при запрошуванні її до Сан Франціско.

2. Одначе, ми якнайрішучіше виступаємо проти того, щоб український народ був заступлений на міжнародній конференції делегацією, складеною зі сталінсько-большевицьких агентів. Якщо зовнішньо-політичний світ визнає демократичні принципи, то з найбільшим насильством над ними й самим українським народом допускати агентурну большевицьку делегацію як єдиного представника українського народу.

УІІІ.

У ВІДПОВІДЬ НА БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЗВЕРНЕННЯ.

1. У боротьбі з визвольно-революційним рухом українського народу московсько-большевицькі окупанти видвигнули і засоби велитенського пропагандивно-агітаційного апарату, роздули слідуючі брехливі закиди на його адресу:

а/ несамостійність визвольно-революційної політики в минулому і сьогодні;

б/ співпрацю з німцями в періоді німецької окупації і німецьку агентурність сьогодні;

в/ протинародність, фашизм, й реакційність.

2. Від гетьмана Мазепи починаючи, по через ХУІІІ, ХІХ і ХХ ст. Москва, біла і червона завжди плямувала визвольну, самостійницьку українську політику, пятном агентурности і продажности; раз закидали співпрацю зі шведами, то знову з поляками, турками, англійцями, австріяками, а нарешті з німцями. Ми знаємо, що протягом історії останніх минулих сторіч українська національно-визвольна політика була самостійна, а пятно агентурности треба було б приписати тим українським політичним чинникам, що орієнтувалися на Росію. Це не означає, що не існували в Україні люди, що були агентами чужих держав, але з ними революційний табір, зокрема останніх десятиріч, нічого спільного не мав а тим більше не має сьогодні. Наша визвольно-революційна політика була й є самостійна, бо ми в основі орієнтуємося на власні сили.

3. Вже з перших днів німецької окупації українських земель в 1941 р. опинився в умовах підпільно-конспіративної боротьби з німцями весь революційний український табір і з своєю безкомпромісовою політикою поставив себе в становище ворога німецького імперіялізму. Безпосередня підготовка до збройного зудару з німецьким окупантом спричинила масові арешти і розстріли найвизначніших членів визвольного руху. Це не тільки не захитало непримиримої постави щодо німців, але спричинилося до широкого розгорнення збройної боротьби. Починаючи з 1942 р. до останніх днів німецької окупації 1944 р. УПА зводила нерівні криваві бої з німцями охороняючи населення від насильного вивозу в Німеччину і від цілковитого грабунку хліба. Ми рішуче протиставлення нас в один ряд з всякого рода вислужниками німців, що їх, зрештою, не бракує в жоднім сьогоднішнім европейським народі, а тим більше проти закидування нам німецької агентурности.

4. Ми, як рух, зродилися в народі і з народом прямуємо до своєї мети. В наших програмових постановах виразно сказано, що ми боремося за народню владу, в якій на першому місці будуть поставлені інтереси народу. В соціяльній перебудові ми прямуватимемо до побудови безклясового суспільства чим ми стали на найбільш прогресивний шлях. Ми називаємо себе революціонерами-самостійниками, бо в зударі з большевицькою інтернаціональною доктриною і тактикою, ми мусимо яскраво відмежувати свої ідеї і форми від загниваючого сталінського реакційного світу. Для нас однаково ворожий як фашизм так і большевизм, і не дивно, що гітлерівці назвали нас спільниками Сталіна, а большевики - союзниками Гітлера.

5. Заманювати українських революціонерів і повстанців до енкаведівських станиць шляхом обіцянок і прощення "провини" є глибокою наївністю большевицьких партійних диктаторів. Коли хто

відважився на боротьбу зі сталінським режимом, то не на те, щоб потім просити ласки у своїх найлютіших ворогів. Та, зрештою досвід показує, що всі ті, що колинебудь повірили Москві і добровільно здавали зброю швидше чи пізніше загинули фізичною чи моральною смертю.

IX.

ЩО ДАЛІ?

1. Ми свідомі того, що наша визвольна боротьба входить в свій найважчий період. На великому священому шляху визвольної боротьби поневоленого народу бувають дні тріумфу і занепаду і не нам узалежнювати наші дії від майбутньої розв"язки. Ми як дівче народне покоління сповняємо свій почесний обов"язок, незалежно від того, чи нам дадуть за це терновий чи лавровий вінок. Ми віримо в силу і воскресіння України і знаємо, що своїми діями наближаємо день національного і соціяльного визволення. Коли б ми і впали, то на нашій крові і ділах зродяться чергові борці, що почате діло попровадять далі, так як і ми продовжуємо труд і працю наших батьків. А в тім, ми знаємо і віримо, що день нашої перемоги вже не далекий.

2. Хоч війна в Европі закінчилася, ми, виходячи з вище наведеної аналізи з внутрішнього і міжнародного становища с ствердуємо, що події розвиваються в напрямі успішного завершення визвольної боротьби українського народу. Заіснували лише відмінні умови воєнної передишки, в якій:

а/ нам треба й ми мусимо вести дальше збройну революційну боротьбу в обороні народу перед фізичним та моральним знищенням;

б/ нам треба бути готовими на найгірше, щоб все таки берегти других і себе перед знищенням;

в/ нам треба берегти й розбудовувати максімум революційних сил до часу вирішального чергового моменту;

г/ нам треба ввійти в новий, мирний, після воєнний стиль революційної роботи і почати діяти на довшу мету;

д/ нам треба бути там, де наростають вогнища революційної боротьби і їх поширювати;

е/ нам треба вирощувати нові революційні кадри, нових людей, що дивилися б з вірою в майбутнє;

є/ нам треба з масових форм підпільної роботи переключитися на вужчі, індивідуальні форми конспірації із кількости на якість, з екстенсивної на інтензивну роботу вглиб а не вверх

ж/ нам треба вмілої конспірації, прецизности в підпільній роботі, підпільно-революційного мистецтва, бо тоді напевно успішно пройдемо важкий період боротьби;

з/ нам треба ліквідувати другорядні фронти і дрібні непорозуміння з іншими співзвучними силами в ім"я спільної затяжної боротьби із спільним ворогом.

3. За нами період неповторних визвольно-революційних змагань. Ми горді за цей могутний геройський зрив, за цю відчайдушну мужню поставу в боротьбі з гітлерівською і сталінською тиранією. Весь народ радіє відродженням нашої збройної революційної сили, нашої Повстанчої Армії, що зродилася і діє в так дуже тяжких умовах. Ми, нарешті, горді за безмежну всенародню жертвенність для Справи, за дружню солідарність всіх верств

і земель України, за щиру консолідацію визвольно-самостійницьких сил за нелике посунення вперед Української Національної Революції.

4. На крові тих, що впали на полі бою в обороні рідних хат, сімей і населення, в наступі на гестапівські і енкаведівські гнізда і загони, в індивідуальному двобою в час конспіративної підпільної роботи на крові тих, що замучені по тюрмах і таборах виростала безсмертна легенда воюючої поневоленої нації, що вогненим смолоскипом горить у серцях і душах народу і освічує шлях у майбутнє. Україна живе й бореться та силою здобуває перемогу. Хай же вічна буде слава впавшим героям, що склали своє життя на жертівнику нації!

5. Ми боліємо жертвами, що їх несе зі собою революційна боротьба але рівночасно знаємо, що і без тієї боротьби нас, українців, вигинуло в двоє, а то й більше. В тридцятих роках нашого сторіччя за планом кремлівських можновладців вигинуло на Україні голодною смертю міліони наших земляків, подібно тому, як останньо в рядах червоної армії. Чи ж не краще, що б ці міліони були дорогою ціною окупили свою смерть у боротьбі з большевицьким окупантом?

6. Ми, Провід Організації Українських Націоналістів, далі залишаємося з народом на полі бою нашої визвольної війни, на наших окупованих землях. Рамя - в - рамя з революціонерами й повстанцями ми підемо в першій лінії до дальшої боротьби за волю. Ми знаємо і віримо, що недалекий вже час остаточного визволення українського народу і створення самостійної держави і цю віру передаємо народові. Ми хочемо разом з народом дійти до остаточної Великої Мети. Ми далі несемо й понесемо наш великий прапор, що на ньому написані слова:

"СМЕРТЬ БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ОКУПАНТАМ"!
"ХАЙ ЖИВЕ ФРОНТ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ"!
"ВІЧНА СЛАВА ВПАВШИМ ГЕРОЯМ"!
"ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА САМОСТІЙНА
СОБОРНА ДЕРЖАВА"!

В травні 1945 р.

Провід
Організації Українських
Націоналістів